

Clare Mackintosh
Når det er slut
405 sider
Aronsen

I en bog med et så alvorligt tema, er det rart, at forfatteren har sørget for at få det hele til at glide ned med lidt humor og også ind imellem noget af den sorte slags. Bare sådan lidt. DET trænger vi til. Og så nogle totalt overraskende vendinger . . .

Værterne - en mand og en kvinde med alt for megen god kemi til at være gift med hinanden - . . .
. . .

Eller

Vi bliver nødt til at koble ham til en respirator . . .

Eller

Der var engang, hvor jeg aldrig tog Pips hånd, fordi den allerede var der . . .

Eller

Solen banker ned . . .

..... hendes næste træk i den tavse kamp, vi har udkæmpet, siden flyet lettede.....

og en herligt, befriende sprogløst:

sådan en gang pis og papir

Romanens oplæg er ellers ganske alvorligt nok. Pip og Max' lille dreng er indlagt på hospitalet, hvor han er i respirator. Pip og Max har det godt sammen, de er et team, er søde ved hinanden, deres skænderier gennem årene kan tælles på to hænder.. Men der opstår en ridse i lakken, da lægerne vil have dem til tage en beslutning . . .

Som naturligvis angår deres nu hjerneskadede søn.

Det er ikke så meget, konflikten, forfatteren koncentrerer sig om. Det er mere de enkeltes forskellige valg i situationen, og hvad de to forskellige valg har af konsekvenser for alle.

Først følger vi hospitalets og Pips ønsker. Dernæst Max's ønsker.

Det er en sjov måde at lege med ord, ønsker, tanker og handling på. Hvad nu hvis der skete det her, jamen hvad så med det her.

Romanen lægger op til gode snakke om udfordringer og problemer i livet, der udløser giga-valg, og hvor det ene valg kan være lige så godt som det andet.

Her rammer forfatteren noget rigtig stort og smagfuldt i livet.

Folks forudsætninger, og ægtepars, er meget forskellige, og i bund og grund er den ene forudsætning ikke bedre end den anden og den andens, og ligeledes er det enkelte individs beslutning ukrænkeligt.

Vi kan se en direkte parallel mellem denne dejlige roman og så direkte til filosofiens tankesæt.

Bogen er forfærdeligt rørende skrevet, dyb, intens, varm, sorgfuld; den får simpelthen på alle de følelsesmæssige tangenter. Alene på den måde er den et mesterværk. Rørende historier er der dog en del af i litteraturens verden, også yderst intense, men denne bog stikker alligevel af, idet den rører ved læserens etiske jeg og får os søsat ud i nogle tankesæt, som vi ikke er i til daglig.

Hvad hvis man selv skulle træffe en så drastisk beslutning. Bliver man så i tvivl, fordi andre har taget en anden. Skal man være loyal, egenrådig, tage hensyn til sig selv eller den anden eller eftermælet.

Der er så mange gode spørgsmål mellem linjerne. Det er dem, der udover de hjerteskrærende scener giver bogen format og klasse.